

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Vzestup a pád Marcosovy „manželské diktatury“

Autorka: Barbora Husáková

Barbora Husáková si pro svou bakalářskou práci nevybrala snadné téma, totiž moderní politický vývoj Filipín, především pak existenci režimu Ferdinanda a Imeldy Marcosových. K napsání textu na takové téma se u nás velmi obtížně shání literatura a ani dostupné elektronické databáze nejsou, bohužel, příliš štědré, což zná autor posudku ze své vlastní zkušenosti. Kolegyně Husáková tudíž musela vyvinout značné úsilí již v přípravné fázi.

Studie je v zásadě aplikací Linzova typu sultanistického režimu na filipínský případ. Nejde o nic objevného, neboť Marcos byl jedním z hlavních zdrojů při tvorbě tohoto Linzova konceptu.

Úvodní části textu jsou teoretické. Autorka se věnuje otázce politických režimů v asijské oblasti. Ačkoli pro tuto část by jistě našla mnohem více zdrojů a mohla by rozebrat celou řadu diskuzí na téma vztahu politické kultury a demokracie, vychází zde s celkem „úsporného“ množství studií. V případě rozboru teorií nedemokratických režimů nám pak solidně shrne Linze a Chehabiho (avšak všude nám systematicky píše Chehabi, což je – s ohledem na to, že na jeho díle hodně závisí – poněkud šokující). A pokud používá termín sultanistický, měla by se ho držet a neplést do textu termín sultánský (s. 25).

Po teoretizujícím oddíle se autorka věnuje náčrtu filipínských dějin a okolnostem nastolení Marcosova režimu. Zde jí je třeba pochválit za to, že tato část organicky navazuje na část teoretickou. Když nám Husáková uvede strukturální předpoklady vzniku sultanistického režimu, tak nám tyto demonstruje na konkrétním filipínském případě. Historický vývoj Filipín je postaven na solidní znalosti standardní literatury.

Vytknout práci lze řadu především formálních nedostatků. Anotace práce je na rozsahu pouhých čtyř řádků. Její „anglická“ verze také není největší devizou díla. V textu je použito na řadě míst jiného písma, některé poznámky pod čarou jsou pak „rozhozeny“ (s. 46). Standardizovaný není ani způsob odkazování na literaturu. Anglické názvy knih a článků jsou povětšinou napsány špatně, a to jak v poznámkách, tak v seznamu literatury. Odborné termíny v anglickém jazyce nejsou uváděny v kurzívě atd.

Zcela nepovedený je pak úvod, v němž absentuje rozbor použité literatury!

Po obsahové stránce je studie standardním textem, hodně závislým na použité literatuře, bez originálních závěrů, odpovídajícím očekáváním od drobně podprůměrné bakalářské práce.

Po stránce formální jde o nedostatečně zpracovaný text.

Dle průběhu obhajoby navrhuji **mezi velmi dobře a dobře**.

Radek Buben